

K U I J Õ U L U Õ H T U S A A B U E

Pildiraamat lastele 4 pildis

Koostanud Milvi Laid

P i l d i r a a m a t m u d i l a s t e l e

"K u i J õ u l u õ h t u s a a b u b."

I Pilt.

Metsas.

(Ahv istub keset lava kurvalt ja kõssis. Ta on peaaegu tundmatuseni lumega kaetud. Tuul vingub ja lumehelbeid lendab siia sinna. Kui kõik on vaikseks jäänud, on kuulda tasast nuuksumist).

Ahv: Oo, kuidas külm plaksutab! Kas see on nüüd see põhjamaa lumetuisk, mis siin ringi tuiskab. Hirmus! (lõdiseb) Ehk (kogeleb) hakkab jälle sadama! (ronib lume alt välja, raputab vähe end lumest, vaatab ringi) Ei tea kui kaugel see Rootsimaad võiks olla? Kus on mu maakaart? (Asetab kaardirulli maha, vaatab, hüppab ümber kaardi ja hakkab siis kaarti mööda lõunast põhja poole ronima, kõigil neljal korraga). (veerides) V - a h e - m - e r i. (naerab mõnusalt) I, t, a, l i a - I t a l i a - m a a, A l - p i d. L u, l u m, (väristab end) L u m e m ä e d. U h! Nendest jooksin kaugelt mööda. Saksamaa, Läänemeri jääs. (saali poole) Oli jääs jah!

Ahv: R, r, roots, (mõtleb, vaatab uuesti kaarti) Rootsimaad! (hõisates) Käes! (vaatab kaardi alla, patsutab üle kaardi ääre maad) Siin ta peaks olema! (hüppab püsti, jookseb ringi, vehib kätega) Siin jah! (paneab maha istudes kaardi kokku ja hakkab jalataldu kätega patsutama) Uh! kuidas külm näpistab! (hüppab püsti, jookseb ringi lõdisedes ja end kätega pekstes) Ei, nüüd peab midagi soojemat selga panema. (toob kompsust välja esemeid ja topib midagi endale selga ja jalga). (Kuuldub imelikke hääli ja kisa ehk trummeldamist või nagu trummi pöörinat).

Ahv: (kuulatab) Ei, see ei ole küll enam tuule vingumine. (vaatab ringi, sinna poole kust kollid tulevad)
Oh, ch, oh, oh (taganedes). Ei siisuguseid ahve pole mina küll enne näinud. (kaotab kompsu)
(kollid tulevad joostes ja karates. Teevad vigureid ja kisavad.
Ahv satub vaimustusse ja hüppab nende ringi keskele. Kollid jäävad kohkunult seisma, runalate nügudega).

Ahv: Kas ahvid olete?

Kollid: (hakkavad järsku kõvasti naerma) Ha, ha, ha ha haa! (vibutavad oma saba)
(tulevad siis kõik ahvile lähemale, teda näpistades ja tõugates)
Kollid, kollid, kollid! jne
(ahv kiljub vahel "uuh", vahel "hii". Muusika saatel on kollid veel ringis karanud, kisanud ja ahvi kuuse okstega katnud ja siis kisaga välja jooksnud).

Ahv: (pistab oma pea okste vahelt välja ja küsib saali poole pöörates:)
Kas nad on juba läinud?
(keegi vastab saalist "Jah").

Ahv: (ohkab kergendatult) Oh! See oli hullem kui lumesadu! Päriskuum hakkas! (tõuseb)

(Jänes on ilmunud kuuse tagant. Nähes ahvi kiljatab ta ja jookseb ühe kuuse taha. Ahv näeb, et midagi valget vilksatas, kohkub samuti. "Hii" neljakäpu-li peidab end ka samuti. Sealt nad siis vargsi teineteist piiluvad, enne jänes, siis ahv, siis mõlemad korraga, siis ahv).

Ahv: Kes sa oled? (peidab jälle enese) (jänes ei vasta)
Põhjamaa pärdik oled või?

Jänes: Ei - ei! (on veel peidus) Mina olen jänes!

Ahv: Jänes? Pole kuulnud, pole näinud.

Jänes: Aga kes sina oled?

Ahv: (on julgust kogunud) Mina olen ahv!

Jänes: Ahv! (vaatavad üle kuuse teineteise poole) Ja mina arvasin, et oled jahimees! Ma nii ehmusin!

Ahv: (tunnistab, ülestõustes) Ja mina veel hullemini (hakkavad mõlemad naerma. Ahv neljakäpukil ja jänes hüpates teineteisele lähemale, keskele)

Ahv: Esiti hüppasid siin imelikud loomad, keda ma pole enne näinud - ütlesid et on lollid (püsti tõustes)

Jänes: Lollid? Oh, need olid kollid (tuleb ahvile päris lähedale) Need ei tee midagi. Need mässavad ja tantsivad niisama hormikust õhtuni!

Ahv: (ahv on kollid unustanud ja koomiliselt naeratades vaatleb jänest ja selle kõrvu) Ok, ok ok hihi hi, ok, ok, või niisugune sa siis oledki, kõrvad nagu lennuki tiivad. Ja moka on sul ka lõhki.

Jänes: (häbeneb) (annab siis ahvile käpa) Minu nimi on Jänes Jänku. Mu maja siin selle kuuse taga.

Ahv: (pane oma käe ümber jänese õla ja ulatab ka oma teise käe ja raputab mõnusalt jänese käppa) Tilluke Jänes Jänku, hiigla lõbus! (siis uhkelt) Ja mina olen Džungli Jumba. Tulen lõunamaalt. Olen meie suguvõsas kõige suurem ahv.

Jänes: Oeh! (kukub ehmatuses istukile) Kõige suurem ahv! Ma arvasin, et oled niisama üks tolmuahv.

Ahv: Tolmuahv? (sülitab põlastavalt) Need pärdikud on mu sugulased (istub jänese kõrvale) Aga mina olen Miami mägede Jumba 170 pikk. Lähen pärdikutele Jõuluks külla. Kutsusid kirjaga. Ja! (ehmub) Kiri? Kiri? Kus ta siis on? (otsib) Siin ta ongi! (loeb) Armas Jumba lõunamaal, onupoeg ja muidu sugulane. Tule Jõuluks meile külla. Too apelsine ja kookuspähkleid kaasa. Sulle armas pärdik tervitusi saates jätme sind ootama, Skanseni ahvid Rootsi-maal.

Jänes: Skanseni ahvid

Ahv: Tead sa, kus see Skansen asub?

Jänes: Olen kuulnud, aga ei ole kunagi seal käinud.

Ahv: Hirmus lugu! Kuidas ma oskan sinna minna? Uh, uh, uh, külm näpistab jälle varbaid!

Jänes: (püsti) Aga ehk teavad päkapikud, kus loomaaed asub.

Ahv: Kas see on siis loomaaed?

Jänes: Mis ta muud on! (ahv raputab imestades pead)

Jänes: Oota, päkapikud on siin lähedal.

Ahv: Päkapikud, kes need on? (tõuseb)

Jänes: Päkapikud! Need on väikesed ...

Ahv: Ei, ei, väikestest ma ei pea lugu!

Jänes: Oota, ma toon kelgu

Ahv: Ei, ei, ära lutsu kedagi

Jänes: (tuleb kelguga suures kaares ahvist mööda)

Ahv: (hüpeldes) Mis asi see on?

Jänes: Sellega sõidame mäest alla nii et lumi tuiskab.

Ahv: Hirmus! (põgeneb) Lume tuisku ei taha! Ei, mina ei julge.

Jänes: (kamandab) Istu!

Ahv: (istub maha)

Jänes: Ei, mitte sinna - siia!

Ahv: Ah sinna! (istub valesti)

Jänes: (naerab) Ei mitte nii! Vaata nii! (jäädes ise ette kelgule istuma)

Ahv: Ah nii! Selge! (istub valesti) (tagurpidi, seljad vastamisi)

Jänes: Ja nüüd tuhknai, mäest alla!

Ahv: (hüppab ümber keerates kelgu peale püsti) Tuhknai! uhuu!

(Eesriie)

II Pilt.

Metsas.

Kesk lava suur känd. Kass magab sees, koer askeldab kuusekestega metsas. 4 elavat kuuske tantsivad ja laulavad. Koer asetab nad seisna õigesse paika, kuid need liiguvad ikka paigast ära. Viimaks saab koer nad korrale ja läheb kassi juurde. "Auh!"

Kass: (suhistab edasi magada)

Koer: Auh! Auh!

Kass: Mmmm

Koer: Küll aga Miisul on pikk uni. Auh! Tõuse üles! Siin on veel palju tööd teha (läheb oma töö juurde) Jõulud on juba ukse all!

Kass: Miauu! (piilub salaja mis koer teeb, teda see ei huvita ja ta keerab teise külje ja suhistab edasi magada)

Koer: Nüüd sa mängult magad jälle!

Kass: Mängult? Hõh, - magan päris tõsiselt! (suhistab kõvasti)

Koer: Norska siis aga edasi! Va unimüts, turtsatriinu!

Kass: (pikali olles venitab oma pea üles, turtsatab, - kiusakalt) Turtsatriinu -Kondinärija! (heidab uuesti pikali)

Koer: Hiirekelder!

Kass: (kargab istukile, õieti kähvuli)
Mis jutt see on! - (turtsatab) Omal pea nagu sambla tutt! Ise aga uriseb ja nuriseb!

Koer: (samuti kähvuli kassi poole)
Sambla tutt! ütlesid sa - Auh! Omal sul vurrud nagu rehapulgad!
- (osatab) Rotirahva murdja!

Kass: (naerab - naerab end istukile)
Olete kuulnud! Või rotirahva murdja (koer kraabib põrandat, kass arvab, et on hiir, kargab püsti, krabistab pabereid mis põrandal. Koer naerab oma ette, kass märkab seda, koer kratsib siis ruttu oma saba juurest. Kass tuleb koera juurde)
Oh sa vaasekene, sul ju saba nagu kulunud pintsel!

Koer: Auh! (kass kargab eemale)

Koer: Sul ta õieti peenike nagu pesunööri jupp!

Kass: Kiusaja! (heidab mõnusesse asendisse)

Koer: Ise algasid!

Kass: (kiunub kõvasti) (Haigutab suurelt) Miaauu! (katusb kõhtu)

Koer: Mis nüüd lahti?

Kass: Mul on hundi isu!

Koer: Ja siis?

Kass: Ja siis! Kas sa siis ei märka, et olen läbi ja läbi näljane!

Koer: Ei seda küll läbinäha pole! Omal sul taskus veel kolm hiirt!

Kass: Kolm hiirt? Ütle parem kolm hiire natukest. Neist jätkub ainult ühte kõhunurka (võtab taskust nõõri otsas kolm hiirt nähtavale) (vaatab hiirekesi, silitab vurre) Näe, siin nad on! Väikesed kui kalasilmamunad!

Koer: (jalgib kassi, kraabib siis põrandat)

Kass: (ei vaatagi koera poole)
Keda sa narrid! - Ei siin ole hiiri olemaski! (hakkab hiirtega mängima, viskab end pikali, viskab hiire õhku, püüab jälle kinni)

Päkapikud: Hei ho!

Koer: (hüppab püsti) Päkapikud tulevad!

Kass: (kõhuli, mängib hiirega kesk lava)
Miauu, tulevad jah! (pistab hiired tasku ja hakkab end posema) (koer asetab kiiresti kotikesed ritta)
Ilmuvad päkapikud lauldes ja marssides.
(Kui päkapikud on oma laulu ära laulnud, hüüab üks neist)
Muri, seljakotid siia!

Koer: Auh! Tuleme! (kassile) Kiiresti! Mis sa limpsid ennast niipalju!

Kass: Ei teeks paha, kui sa oma kasukat vahel ka karmiks!
(toovad kotid välja, asetavad maha päkapikkude ette).

Päkapikk: (kassile ja koerale nende selja taga)
Tublid abilised olote Jõuluvanale. Alati täpselt valmis!

Kass: Miauu! (vaatab koerale uhkelt otsa) (Koer vihaselt näpistab kassi, nii et see röögatab. Koer saab kringli, kass märkab)

I päkapikk: (teised päkapikud on kotid selga võtnud ja on reisivalmis)
Kas kõik on valmis?

Päkapikud: Ja!

I päkapikk: Hakkame siis sarmuma! (nende laul ja äraminek) (Koer hiilib kännu sisse, kass järele) (Koer istub põrandale, asetab käpa kringli peale)

Kass: Miau! Anna pool mulle!

Koer: Auh! Et mida?

Kass: Pool kringlit!

Koer: Ei minul ole ühtegi kringlit!

Kass: Miau! Arvad et ma ei näinud!

Koer: Kui nägidki, mis siis? Mina ta sain ja mina süön ta ära ka!

Kass: Ma naeran selle peale! Miahaha hau!

Koer: Mõh! Mis sul siin naerda?

Kass: Ei ütle!

Koer: Mine ära enne kui ma vihastan!

Kass: Vihasta juba! Miau! (koer on vakka) Noh, hakka juba vihaseks minema! Ma ootan.

- Koer: Muidugi lähen! Rrrrr. Ja siis saad kasuka peale nii et suitseb!
- Kass: Oh hahaha! Ma naeran selle üle! Sa ei saa mulle midagi teha!
Jaha! - ei saa, näed! Miau!
- Koer: Auh! Hoia end!
- Kass: Mitte ei hoia, mitte ei hoia! (koerale kõrva sisse) Miau! Sa ei saa ju paigast liikumagi, sest sul on kringel käpa all! Haha...
- Koer: Auh! (endale) Küll ma näksaks tal sabaotsast tükikese, - päris suure tüki kohe! (uriseb)
- Kass: (on ukse juurde jõudnud) Nüüd ma lähen ja ütlen Jõuluvanale!
- Koer: (kõneleb ruttu vahele) Mine aga mine, va tuntud kaobaja. Jookse ruttu, muidu unustad veel ära, mida pidid ütlima!
(kass läheb ühest uksest välja ja tuleb kikiparvul teisest jälle sisse. Kõditab oma sabaga koera kõrva tagant)
(koer arvab, et on kärbes ja hakkab sama käpaga end sügama mille all oli kringel)
- Kass: (kasutab juhust, napsab kringli ja hüüab)
Käes! (jookseb metsa)
- Koer: Oh sa mait! Oota sai! (jookseb kassile järele)
(Ahv ja jänes ronivad künkast üles. Ahv ohkab ja hädaldab)
- Jänes: Oled sa väga väsinud?
- Ahv: Sa küsid veel!.. Terve öö oleme lume sees vantsinud... Ja ei midagi! Ei kuhugi!
- Jänes: Roni aga edasi!
- Ahv: Ei saa! Libe on!
- Jänes: Oota, ma aitan!
- Ahv: Ära aja mulle lund suhu!
- Jänes: Tule juba! Mis sa hädaldad! (tirib ahvi lavale) Nüüd oleme kohal. Siin nad peaksid täna olema. Mine aga sisse! Mina jään välja.
- Ahv: (astub sisse, vaatab ringi, teeb heledat häält, siis tumedat, plaksutab käsi)
Siin ei ole ju kedagi!
(Pärast teineteise tagaajamist tulevad kass ja koer koju tagasi)
(Sisse tulles kass hiljatab Miau! ja jookseb taha, end ära peites. Selle järele jookseb koer sisse, haarab ahvist kinni karjudes käes! koerutab ahvi, korraga märkab eksitust. Appi! hüüdes jookseb ka taha ja hakkab suure häälega haukuma).
- Ahv: Küll on siin aga lõbus, nagu džungli metsas! (koer vaikib) Noh?
Hii! Kuhu te kadusite? Ärge häbenege midagi! Tulge aga lähemale!
(Koer tuleb urisedes, suurt kaart tehes).
- Ahv: Hii! Missugune karvanäss!
- Koer: Karvanäss! (uriseb, haugub)
- Ahv: (Kass on tulnud ka lähemale) (koerale) Ära pahanda midagi! Nii-suguseid klähvijaide kutsanägusid jookseb meie kodus küllalt ringi. Hirmus mustad ja kirpe täis.

Kass: (imestades) Kirpe täis?

Ahv: Kirpe täis jah! (märkab kassi) Oi tere, tere! Kas härrastel siis kirpe ei olegi?

Koor: Kirpe?

Kass: Meie sellisoid koduloomi ei kasvata (turtsatab ja pöörab ahvile selja)

Koor: (teeb samuti) Ei kasvata jah!

Ahv: Kahju! Hirmus kahju! Minu suurim lõbu on neid taga ajada.

Koor: Kuule pärdik, ütle, kes sa õige oled ja kust sa tuled?

Ahv: Pärdik? Hii! Olen Aafrika džungli Jumba. Tulen lõunamaalt, kas kuulsite. Olen meie šimpanside suguvõsa kõige suurem ahv.

Kass: Või nii! Aga mida sa siin otsid?

Ahv: Tulin sugulastele külla! Teie loomaaia pärdikud on minu kaugelt sugulased.

Kass ja koor: Või sugulased!

Koor: Oh, neid võrukaalu tunnen ma hästi. Minu isa oli seal uksehoidja.

Kass: Ja minu ema tegi kõigile loomaaia rottidele lõpu peale!

Ahv: (vainustusega) Oo, suurepärase! Ma söön ka rotte, rohutirtse ja ämblikuid.

Koor: Aga tead, - Põhjamaa pärdikud on kõik puuris.

Ahv: Hii, hirmus!

Kass: Ja! Siin maal ei tohi ahvid niisama ringi kolada.

Ahv: Või ei tohi! Küll ma tahan vaadata. Kuule sina tutiga küüniskäpp.

Kass: Häbematu!

Ahv: Tead sina kus see loomaaed asub?

Kass: (on nõutu) Miauu! Ma ei kuulnud vist hästi. (ruttab koera juurde)

Ahv: Nüüd nad on korraga kurdiks jäänud.

Kass: Kuule Muri, näitame nüüd selle suure ahvile, kuhu puusepp on ukse teinud.

Koor: Viimaks üks mõistlik sõna sinu suust! (Kass turtsub ja läheb ahvi juurde tagasi).

Ahv: Ma tahan ju teada, kus see aed on kus need pärdikud sees on.

Koor: Sa mõtled Skansen?

Kass: (tõrjab ahvi oma poole)
Oh kullakene, miks sa seda kohe ei küsinud.

Koor: (tõrjab oma poole) Sinna on üsna lihtne minna.

Ahv: (on huvitatud)

Koor: Esiteks mine paremale.

Kass: Siis kääna kohe vasemale.

Koer: Siis mine tükk maad edasi

Kass: Siis hüppa püsti.

Koer: Pööra otsad ümber.

Kass: Ja siis otse edasi.

Koer: Ja siis uuri järele kuspool on põhi ja kus lõuna.

Kass: Ja seal ongi ahvid,
(Ahv mõtleb lollilt)

Koer: Jäi meelde?

Ahv: Ei.

(Kass ja koer meeleheitel kukuvad istukile. Oh!)

Ahv: (esialgu nõutu, siis omaette, žestikuleerib mõttes, koer ja kass ütles) Enne vasemale, siis paremale,

Koer: Ei, enne paremale - (lühuvad).

Kass: Ja siis vasemale (ahv teeb seda) ikka otse edasi!

Koer: Sois! Pööra nüüd ruttu otsad ümber.

Kass ja koer: Ja nüüd otse edasi! (ahv on ukse juures).

Koer: Uuri nüüd ruttu kus pool põhi ja kus lõuna on! Ja nüüd 1,2,3 - Kartsurm, tuhknai Skanseni poole (tõukavad ahvi uksest välja, nii et see kukerpalli tehes veereb mäest alla). (Kass ja koer naeravad).

Ahv: Oh teie kelnid! Jänku!
(Kass ja koer rõõmsalt tantsivad hullates)

Eesriie.

III Pilt.

Jõuluvana tuba.

(Laste laul kostab lava tagant. Jõuluvana istub laua taga ja kirjutab. Kass suhistab tukkuda laua ees maas. Üle laua ripub üks suur paberi rull, mida Jõuluvana loeb ja teeb sulega märkusi vahete vahel globusele silmates ja odasi lugedes. Ta kuulatab ka laulu ja lausub)

Jõuluvana: Laulge, laulge kullakesed. Ei Jõuluvana teid unusta. Kuni silm selge ja süda puhas, ei unusta teid Jõulutaat ega taevainglid. (Kass norskab valjusti. Jõulutaat vaatab ja muheleb. On kuulda jõulumelodiaid, mille ajal Jõuluvana loeb ette mõned laste kirjad)

Kiri 1.

Kallis jõulutaadiko, Minu nimi on Lehti, ma elan turu poolt tulles esinene maja paremat kätt, sa tead küll, millel ots on roheliseks värvitud.

Ena arvas, et sa ehk tänavu ei tulegi, sul ehk on kuule asja, aga ma siiski palun et tuleksid. Tule ikka, olen hea laps ja laulan ja ... loen ka. Ma nii väga sooviksin endale kollast karu kellel on mustad silmad nagu minu mantli nööbid. Siis võiks veel olla sokuladi (söön teda nagu leiba). Kui tuled, siis koputa kõvasti, sest kell on rikis. Löö kohe, et ma kuulen.

Lehti, Suure-Järvelt

II kiri.

Armas Jõuluvana! Mina olen nüüd mitu nädalat ühtejargi olnud kangesti hea poiss, ei jonni ... ja ena ütleb ka, et ei tea mis see peaks tähendama, et poiss on nagu ümber valatud. Nüüd ma jooksen enale ühtelugu tasuta piinapoodi. Ja Pikal Tormil pole ma enam ühtegi korda silma siniseks löönud. Andsin talle koguni veel oma saia küljest mekkida. Ja kui õhtul salmikest laulame, siis laulan ilusti, ega jorise enam niisama. Isagi ütles, et poiss on väärt, et suusad saab. Nii et suuskade poolst on nüüd asi tops, ole mureta. Aga suusa pükstest ega kinnastest ei räägi keegi midagi. Nii et armas ja kuldne jõuluvana, ma palun sind kohe südamest, et sa tooksid mulle ühed kenad suusapüksid ja kindad niisugused millel on karvad käe peal. Ma siis olen hea laps kaua aega tagant järele, nii kaua kui jaksan. Ootan väga. Jaak, Suusamäelt.

(Jõuluvana muheleb, silitab habet, kuuldub kõva kassi norskamine. Taat kuulatab, krabistab paberit, kass suhiseb edasi).

Jõuluvana: (vaatab üle laua ääre) Küll uni on magus!
(kass häälitseb unes) (Jõuluvana kõditab kassi suloga. Kass aevastab)
Terviseks!
(kass aevastab uuesti ja katsub tukkuda)
Noh, jälle magasid!

Kass: (haigutab) Njauu! Ho (haigutab) hoopiski mitte!

Jõuluvana: Aga nimekiri kõik rullinata.

Kass: (ei taha oma mõnusest asendist liigutada, noogutab nukkuda ja rullib õhus käppadega)
Kogu aeg rullin! (järsku märkab, et rullib õhus, hakkab siis põrandal suurt rulli kokku keerama. Siis hakkab oma käpaga mänguasju puhastama. Väljas tegeles koer kolguga. Tuleb ahv ja jänes. Ahv on arg ja uudishimulik, vaatab igale poole, aga hoiab kõvasti jänese käpast kinni, sest ta kardab üksi jääda).

Ahv: Jänku, ütle kes see Jõuluvana on?

Jänes: Tule aga, küll siis näed.

Ahv: On ta suur või väike? Ütle nüüd!

Jänes: See on suur ja hea!

Ahv: Suur, suurtest pean ma lugu! Siis läheme vaatame!

Jänes: (helistab, ahv ehneb - aga äkki teeb see talle nalja ja ta hakkab ise ägedalt helistama. Jänes keelab teda)

Jõuluvana: (kuulatab) So, kellel seal nii kiire on? (kassile) Mine vaata, kes seal on! (kass vaatab ukse vahelt, ehneb, tõmbub tagasi ja kogeleb)

Kass: A-a-a-ahv!

Jõuluvana: (ei tõsta pilku paberilt) Tean, tean! Väga hea!

Kass: (tahab selgeks teha, et tegemist on suure ahviga, aga ei saa kaugemale, sest ahv ja jänes tulevad sisse)
See, see!

Jõuluvana: Ootangi juba!
(ahv on tulnud ees sisse, keda jänes tagant tõukab. Ahv aga kohkub jõuluvana nähes ja tõmbub jänese selja taha end väga väikseks tehes ja kõike korrates, mida jänes ees kõneleb ja teeb)

Jänes: Tere, tere Jõulutaat! (kurmardab)

Ahv: (kurmardab) Jõu Taat! (jämb vaimustatult taadile otsa vaatama)

Jõuluvana: Tere, tere! (äkki ehmuib, tõrjub nagu käega) Ei, ei - nii suurt ma küll ei tahtnud. Ma tellisin ainult peotäie pisikesi pardi- kuid lastele mängida.

Ahv: (teeb imelikke žeste ja häälikuid)
Need pardi- kuid on minu sugulased, onu ja tädi ... (ei jõua edasi kõnelda, jänes astub vahele)

Jänes: Lase mina seletani! (kurmardus, ahv teeb ka) Vaata jõuluvana, see siin pole mingi mänguasi, vaid ikka päris elus ahv

Ahv: Ok! ok, ok! Elus! Muidugi elus, kuidas siis!

Jõuluvana: Seda ma näen! (omale)

Kass: Tema on Džungli Jumba lõunanaalt kuskilt Aafrikast ja tuleb oma sugulastele külla.

Jõuluvana: So! Kust sina seda tead?

Kass: Mina, na, meie! Muri ja mina

Ahv: (läheb laua juurde, ettehoitoga)
Nomad näitasid mulle kus põhi ja kus lõuna on.

Jõuluvana: So, so, olite vist jälle üleannetud.

Kass: Meie tegime ainult nalja.

Ahv: Ilus nali, mul veel praegugi kasukas lumine!

Jõuluvana: (kõlistab rahule, mõnusalt)
Sa tuled siis lõunanaalt! (jänes togib ahvi, et see jaatavalt annaks märku) Ja mis teeb sind siis minu juurde?

Ahv: (hinge sisse tõrmates tahaks nagu kõnelda, kuid ei tea mis öelda, teeb imelikke liigutusi, lõpuks ütleb)
Ma tahaks sinu käest ...

Kass: (vahele) Kinki saada! Hahaha! (ahv on jäänud kangeks, vahib, järsku tahab hakata jälle rääkima kok, ok ou, hing väljas! Jänes astub vahele)

Jänes: Ole sina vait! (lukkab ahvi enda selja taha) (kurmardab, ahv järele) Armas jõuluvana, meie tulime selleks siia, et küsida kust läheb tee loomaaeda.

Jõuluvana: Missugusesse loomaaeda?

Jänes: Skanseni!

Ahv: Jah, jah, sinna juat!

Jõuluvana: See loomaaed asub linnas, lõunapoolle tagasiminnes, aga sinna on tükk maad. Ja tuul on kõik teed lund täis tuisanud.

Ahv: Kurb, väga kurb! Mul on nii õrnad varbad (laskub käpuli maha ja hädaldab. Jänes trööstib teda)

Jõuluvana: Annan sulle soojad vildid jalga ja saatja kaasa, Ole mureta! (holistab. Ahv plaksutab käsi, kummardab ja tänab)

Ahv: Täh, täh, täh! (hüppab, jääb aga ohmunult seisma kui näeb koera sisse astuvat)

Koer: Sa kutsusid mind, Jõuluvana?

Ahv: Seda saatjat ma tunnen! Ei, ei, seda ei taha! See saadab mu jälle peapidi lunchange!

Jõuluvana: Mis ma kuulen, Muri!

Koer: Ega me pahasti mõelnud. Meie tegime ahviga pisut nalja.

Ahv: Pisut nalja! Ilus nali!

Kass: Ta ise süüdi! Küsib uhkelt, kas härrastel on ka kirpe.

Jõuluvana: (naerab omaette)

Ahv: (saali poole) Selle kassi ma veel riputan sabapidi oksa külge.

Kass ja koer: Ja siis oli ta nii naljakas. Veeres nagu ümmargune suur lunepall mäest alla, hahahaha.

Jõuluvana: (sõrme näidates) Oi, oi, olete mul väikesed kolmid

Jänes: Ei tehta niisugust nalja!

Kass: Ikka teeme nalja!

Koer: Ikka teeme koerust! (mõlemad) Jah, teeme! Jah, teeme!

Jänes: Ei tehta, Ei tehta! (Ahv on unustanud olukorra, hüüab kaasa mõlemale poolele. Seda suurt kisa vaigistab Jõuluvana kella helistades. Heatahtlikult)

Jõuluvana: Rahu! Rahu! ... Nüüd leppige ilusasti ära! Sina, Muri, saada Jumba suurele teele! Seal on oskab ta juba ise minna (ahvile) Hoia siis suund ikka otse lõuna poole!

Ahv: Täh, taadike!

Jõuluvana: Head teed siis sulle, ja saa õigeks ajaks kohale! Võib-olla neie seal veel kohtune. Jõulurõõru saab sinnagi viidud.

Ahv: (kummardab ja tänab) Täh! Täh!

Jänes: Suur tänu abi eest, Jõuluvana! (hakkavad kõik ühes reas lava ette liikuma)

Koer: Kus su pakid on?

Ahv: Mis pakid?

- Koor: Noh, kingitused ja muud kimpsud-kompsud sugulastele.
- Ahv: Kingitused? - Jah, mul oli apelsine ja banaane ja...
- Jänes: Kuhu need jäid?
- Ahv: (mõttes) Jah, kuhu need jäid? (järsku) Sõin ära!
- Kõik: Sõid ära?
- Ahv: (lihtsalt) Jah, tuli isu ja sõin ära.
- Kass: (otsustavalt) Ei, ilma kingita ei või ju jõuluks külla minna.
- Ahv: Ei või? ...
- Koor: Ei, kus seda.
- Ahv: Hirmus! Jäta kas või külla minemata!
- Kass: Aga kui küsiks Jõuluvana käest midagi?...
- Jänes: Küsin jah!
- Ahv: (vaatab enne jänese, siis Jõuluvana poole)
Küsi sina minu eest! Mina ei julge.
- Jänes: (sosinal) Ei, mina ka ei julge!
- Koor: (naerab) Oled ikka va jänes! (lööb käega)
- Kass: Mina küsin! ... (kõik lähuvad Jõuluvana laua juurde, kass kurjardub) Kas tohin segada?
- Jõuluvana: Kas on veel küsimusi?
- Kass: Kas Jõuluvana annaks midagi suurele ahvile Skanseni kaasa?
- Jõuluvana: Mis? (ei saanud mahu õieti aru, siis naerab mõnusalt)
Arvad sa? - Pole meie siin ahvidele kunagi midagi kinkinud.
Neid sai ikka teistele kingitud. Tea, mis talle meeldib?
- Ahv: Kõik, kõik!
- Jõuluvana: Kõik? Ei, kõike ma küll anda ei saa. Suurem osa on juba ära määritud ja lähuvad homme lastele jõulukingiks. Aga seal on vist mõned asjakesed, mida ma ei ole ära lubanud. Vaata, mis sulle sobib ja meeldib! (kirjutab ise edasi)
- Ahv: (vaatleb huvitatult mänguasju, kuid ei tea, mida valida, žestikuleerib ja jookseb ringi)
- Koor: Ehk meeldib sulle see ratas?
- Ahv: Ei, ei, ei! (Ei see on mulle liiga väike)
- Kass: (pasunaga) Ehk meeldib sulle see? ... (puhub kõvasti ahvi kõrva)
- Ahv: Hii! Ei, ei - seda ma kardan!
- Jänes: (on leidnud nuku) Jumba, tule siia!
- Ahv: (sinna rutates) Mis see on? Laps! (katsub sõrmega nuku nina)
- Jänes: See on nukk!
- Ahv: Nukk! Missugune ilus asi! (koputab pea peale)
- Nukk: Mamma!

Ahv: (jänesele) Ütlesid sa midagi?

Jänes: Ei!

Ahv: (suure inestusega) Ei...!? (vaatab nukule suhu, koputab uuesti pähe. Nukk ei reageeri. Ahv mõtleb, kratsib kukalt, liigutab end nõutult, vaatab korra kassi ja koera poole. Need ei pane teda tähele. Tuleb uuesti nuku juurde, näitab oma vainustust, haarab ta sülla ja toob ta koskele)

Kass: Oi, oi! Ettevaatust! See võib katki minna.

Ahv: (paneab ettevaatlikult nuku maha ja tõmbub ise eemale)

Kass: See on üleskeeratav nukk.

Jänes: Üleskeeratav?

Koer: (salalikult, tähtsalt) Tal on masinavärk sees. Keerad üles, kohe hakkab käima.

Ahv: See on nagu auto ... Rock-en-Rolls-Roiss!

Kass: (otsib nuppe) Ma ei leia neid nuppe!

Koer: (lökkab kassi eemale) Oota, ma vaatan ise seda asja lähemalt! (tõstab nuku kätt, vaatab lõua alla, tõstab piinlikult kleidi serva, siis tõstab selja pealt lindikesse ja leiab) Siin nad ongi! Neli nuppu.

Kõik: (hüüavad ärevuses) Neli nuppu! (tahaksid igaüks esimesena kee-
rata).

Ahv: Mina keeran esimese nupu.

Jänes: (tõmbab ta eemale) Ei, ei, sina lõhud nuku ära!

Kass: (tõmbab koera ära) Mina keeran ise esimese nupu! Nüüd!
(keerab nuppu kriginal)

Nukk: Mamma! (Ahv hüppab vainustatult, kõik on vainustatud)

Jänes: Nüüd mina keeran teist nuppu! (kõik kükitavad põnevalt oodates nuku ette. Jänes keerab teist nuppu)

Nukk: Papa! (Kõik hakkavad naerma, kukuvad istuli naerust)

Ahv: (Kärgab püsti, meeletu rõõmusega) Ta ütles mulle papa!

Koer: Nüüd on minu kord. Mina keeran kolmanda nupu. (keerab)

Ahv: Ei tea, mis ta nüüd teeb? (kõik on ootel. Kui nukk hakkab laul-
ma, vajuvad nad aeglaselt tardunult istuma. Nukk laulab. Laulu
lõppedes plaksutavad kõik vainustatult ja hüppavad üles. Ahv
ruttab nuku juurde ja patsutab tal vainustusega selga. Nukk teeb
piuks! ja vajub kurmargile. Ahv katsub nukku püsti ajada, see
vajub uuesti otseli. Kõik on kokkunud)

Kass: Nüüd sa vist lõhkusid nuku ära!

Kõik: (poale ahvi) Mis nüüd saab? (hetk vaikus. Ahv vaatab abitult
Jõuluvana poole)

Jõuluvana: (pead tõstmata) Miks äkki nii vaiksed? Kas juhtus midagi?

Kass: Nukk ei seisa enam püsti!

Jõuluvana: Mis tal siis viga?

Jänes: Jumba patsutas natuke kõvasti.

Ahv: (abitult) Jah. Ja siis ta tegi piuks! ja vajus kõssi.

Jõuluvana: Mm! Vaatame järele, mis temaga on! (jätab oma töö, tõuseb, astub nuku juurde) Vaatame siis järele! (võtab nuku püsti) Seisab ju! (kõik väljendavad oma rõõmu kergendatult)

Koer: Jõuluvana! Neljas nupp on ju veel keeramata!

Jõuluvana: Keerame siis selle neljanda nupu ka. Vaatame, mis ta teeb! (koerab suure kriuksumisega)

Nukk: (hakkab tantsima. Kõik peale ahvi löövad peaga takti kaasa. Ahv on ehmatuses esitoks kange. Kui aga nukk tema poole sam-
nub, jookseb ta neljakäpukil ühe mängu maha või muu mänguasja
taha. Seal jääb ta liikumatult nuku tantsu vaatama. Tantsu lõp-
pedes venib ahv püsti nagu imekuju)

Ahv: (surinõsiselt) Selle nuku palun ma endale!

Jõuluvana: Või tahad endale? Meeldib ta sulle?

Ahv: (õhinaga Jõuluvana poole rutates) Kangesti! (tahab nukku sülla
haarata)

Jõuluvana: Pea, pea! Nii lihtsalt see ei lähe! Salmikost pead lugema!

Kass ja koer: Jaa-jaa! Ikka salmi!

Ahv: Loen ka! (võtab tähtsa poosi) Ükskord džunglis juhtus ime.
Neeгри poisil pandi nime ...

Kõik: Oi, Jumba! ... (mis nüüd!)

Ahv: (pahaselt teiste poole, kõhatab ja raiub edasi)
Pidulaud oli uhkelt kaetud, misjonär oli ära praetud.

Kõik: (kiljuvad valjemini, naeravad) Oi, Jumba!...

Jõuluvana: (naerab ka habemosse, heatahtlikult) Jäta! jäta! Ei see jõulu-
salm küll ei ole!

Ahv: (õnnetult) Ei, muud ma ei oska! (laskub käpuli ja patsutab
kätega vastu maad, õnnetult häälitsedes) Oi, oi, ok, ok, ok!

Jõuluvana: (hakkab ahvist halle, patsutab teda heatahtlikult. Ahv vaatab
õnnelikult ja haarab tal käest kinni)
Kuigi jõulusalmi ei olnud, aga tahtmist sul oli... Saad selle
nuku endale!

Ahv: (õnnelikult) Oh, oh, oh ... Jõuluvana, sa oled hea! (võtab
kallistades Jõuluvana jalgade ümbert kinni, paneb pea vastu
Jõuluvana põlve)

Jõuluvana: Olgu nüüd peale!... Ja nüüd võta minu head nõu kuulda ja mine
koju tagasi! Nii on siiski parem. Siin on sinu jaoks liiga
külm. Sinu kodu on lõunamaal. Seal on sul soo ja apelsinid ja
banaanid ootavad sind.

Ahv: (hüppab vaimustusega püsti) Koju! Koju jah! Suur tänu, kulla
Jõuluvana! (raputab . Jõuluvana kätt)

- Koer: Hakkame siis aga kohe astuma! Meil on kole kiire jõulu eel.
- Jõuluvana: Hakake minema jah, et enne pimedat jõuda suurele teele! Head teed sulle!
- Ahv: (võtab nuku kaenlasse, lahkuvad koeraga ja jänesega. Jõuluvana ja kass vaatavad aknast järele. Kass pühib silmi ja lehvitab)
- Jänes: (väljas, aknast möödudes) Mina annan sulle jänesenahast varruse.
- Jõuluvana: (pöörab oma laua poole) Ei tea kuhu meie päkapikud nii kauaks on jäänud? Peaksid juba linnast tagasi olna! (võtab kella ja helistab)
- Päkapikud: Hei-hee!
- Kass: Tulevad juba! (korraldab ruttu vajaliku, istub jõuluvana juurde lauale)
- Päkapikud: (lauluga sisse) Hei-ho, me jällegi siin ... (pärast laulu asetavad oma kotikesed maha, suavad end kahte ritta, teevad kummarduse Jõuluvanale ja lausuvad) Jõudu tööle, kallid taadik!
- Jõuluvana: Aitäh! Tublid poisid! On tänased tööd tehtud?
- Päkapikud: Tehtud!
- Jõuluvana: Nüüd siis puhkama!
- Päkapikud: Tänu! (istuvad kõik maha ja laulavad: Igal aastal jälle.. 2 salmi)

IV Pilt

Jõuluvana maha ees.

(Kui vahepeeg enne IV pilti jõuab ära, siis mängida jõulu meloodiaid või lõbusaid tuntud viise.^x Kui eesriie avaneb on kuuvalgus. Jänesed tantsivad, õieti mängivad lumepallidega. Selle tantsu järele tuleb koer majast, latern käes. Koer istub lumevallil ja loeb laterna valgusel "koera aabitsast" salnikest. Latern ripub lumenerme käe küljes).

^x) laulu järele avaneb lava eesriie.

- Koer: (veerib) Koer nii truu tal süda vaga
Öösiti ta ka ei maga
(jänesed piiluvad üle aia ja noogutavad pead)
- Koer: Täiesti õige, ei maga jah!
Katsun korraks peast. (kõvemini) Koer nii truu tal saba taga.
(jänesed naeravad, plaksutavad vallatult)
- Koer: Mõh! Ei, nii see ei olnud. (loeb uuesti) (jänesed on päris koera ette end kuulama seadnud)
Koer nii truu tal süda vaga
Öösiti ta ka ei maga
Valvab maha valvab aita
Ei seda koera küll saa laita (paneab rannatu kinni)
Nüüd on ta mul peasi! (jänesed plaksutavad käsi. Koer hüppab vallilt maha, asub keskele, võtab Napoleoni poosi ja loeb kõvasti. Jänesed tema ees kükitades kuulavad tähelepanelikult)

Koer nii truu, tal süda vaga
Õõsiti ta ka ei maga
Valvab maja, oi saa aita (jänessed inestavad)
Et saaks jõuluvorsti maitsta. (jänessed kukuvad naerust istukile)

Koer: Jälle läks segi! Oh küll see koera aabits on raske! (istub, võtab uuesti raamatu kätte. Kass teeb katusel luugi lahti ja vac-
tab välja)

Kass: Miauu! Ei tea, kus see päike on?

Koer: Mitte ei saa rahulikult õppida! (hüüab) Pilve taga!

Kass: Salnikust õpid?

Koer: Kes loeb, kes mitte!

Kass: Mina loon oma laulud ise! Tahad, laulan sulle ette? (laulab
Miauu)

Koer: Küll aga kiusab! (paneab raamatu ära ja hakkab Jõuluvana saapaid
puhastama. Kass on vait jäänud ja puhastab oma kasukat)

Koer: Kas Miisu Liisu tuulutab oma kasukat?

Kass: (turtsub) Ei, nuusutan värsket õhku!

Koer: Vaata, et sa omale nohu ei nuusuta! (sülitab saapale ja harjab
neid edasi)

Kass: Riidu norid? Ole ettevaatlik Krantsikene! Mul on teravad küüned.

Koer: (omale) Krantsikene! Oota sa! Mis sa seal katusel targutad
(ähvardab) Tule alla, kakleme nehe moodi!

Kass: (turtsub) (omale) Ma pole kunagi sallinud koeri. Nad on alati
valmis kaklema. Ainult kui peksa saavad, on vait.

Koer: Noh! Kuhu sa jääd? Hakka juba tulema! Ma ootan! Hää, kartna
lõid? (heliseb kell, koer saabastega majasse, ka kass kaob)

(Algab lumehelbekeste muusika. Helbed ilmuvad vaikselt hõljudes alguses
üksikult üheteise järele, tantsivad lõpuks ümber lunemerme ja laskuvad ta
juurde maha, kui see äkki kõvasti aevastab. Muusika katkeb. Lunemerme aevastab
uuesti, helbed langevad laiali maha, jäädes igaks ise asendisse)
Näe soda tuult nüüd, ära pühkis mu helbekesed hellakesed. Viimaks toob
veel päikesegi välja. Aatshih! (Päike hakkab tõusma, st. ilmub pilve tagant
välja). Nojah, seal ta ongi! Ma saan ikka nohu, ooh hoh hoh! (Tuul hakkab
väikselts liigutama helbeid ja nad lendavad välja. Muusika läheb tugevamaks
kui kollid) Mis nüüd siis lahti on? (on kuulda kollide trummeldamist ja
"ha" kisa). Metsakollid tulevad, Oi häda! Nüüd on minu elupäevad loetud!

Kollid: Talv on tore, ahaha, ahaha ahahaa. Kõle tore hullata ja sõda
pidada (üks üsna heledalt sama viisi üksinda lauldes. Järsku mär-
kavad kollid lunemerme) Haa! Näete seal on "lunemerme". Vuhistame
näest alla! Haha ... (Muusika mängib sama viisi, kollid ainult
karjuvad) Alla, alla, alla! Hoidke eest! Haaaa... (lunemerme len-
dab näest alla, kollid naeravad, teevad kukerpalli, on rõõmust
meeletud)
(Sel ajal kui lükkavad lunemerme näest alla, tuleb koer majast.
Ta ehmuab ja jookseb lava taha. Sealt temaga koos tulevad päka-
pikud luudadega ja ajavad kollid ninema)

Kass: (katuselt) Miau (imustus) Mis kisa siin on kallil jõululaupäeval?

Koor: Lumerenn on kadunud!

Päkapikud laulavad ühes koera ja kassiga: Vaata välja, siin saab nalja, Tuul on valju jne. (Päkapikud "Me rõõmsalt töötame" laulavad ja tantsivad luudadega. Pärast nende äraminekut tuleb koer tagasi samal viisil lauldes "koer nii truu tal süda vaga, öösiti ta ka ei naga trallala ... Tema laulu üks takt ja ta algab laulma

Koor: Ma olen kutsake! jne.

(Päkapikud narsivad tagasi sisse ilma luudadeta ja aitavad koerale natuke kaasa laulda ja narssida. Selle numbri lõpul jäävad kõik lavale.)

Kass: (tuleb suure tuhinaga majast)
Kas te kuulsite, et Jõuluvana läheb tänavu suuskadega?

Koor: Kas sa siis ei teadnud?

Kass: Ei!

Päkapikk! Sokk nikastas jala ära .

Kass: Ui! Kui kahju! Aga kui kutsuks karu?

Päkapikud: Hea mõte! I P. Teeme Jõuluvanaile üllatuse. II P. Muri, mine sina ja kutsu karu siia. III P. Jookse kohe! On kiire, sest meil on ainult pool tundi aega.

Koor: Lähen kohe! Aga kui ta ei tule?

Päkapikud: Tuleb! Jookse ruttu! (koer ära)
(päkapikud istuvad grupis maha. Kass istub nende keskele)

Kass: Küll Jõuluvana teeb suuredsilmad. (koer tuleb tagasi)

Päkapikud: Noh, Kiisuko, kas salnike peas?

Kass: On! Tahate laulan teile ette?

Päkapikud: Lase kuulda!

Kass: (laulab) Kiisu Miisu väikene jne. (päkapikud laulavad lõpul kaasa. Jänesed jooksevad sisse, päkapikud juurde)

Jänesed: Karu tuleb!

Päkapikud: (sosinal) Tuleb? Suur või väike?
Oo! Aga ale!

Kass: Mul hea nõu! Jõulutaadike sõidab suuskadel ja karu veab kelguga kingikotti.

Päkapikud: See on hea mõte!

Koor: Tule, aga tule!

Päkapikud: Tere tulemast, karukene Mesikäpakene! Kuidas tuju on?

Karu: Kui mu und talvel segatakse, siis on mul halb tuju. Mõn, mõn.

Päkapikud: Aita meid välja tänavu!

Karu: Mõn, mõn, see ei ole mõnus, ma olen ikka veel nii unine (hai-
gutab)

Kass: Aga potike mett oleks küll mõnus, mis?

Karu: Kassid oskavad ikka meelitada (toob ette kui selle meepoti juba nüüd kätte saaks, oleks silm selgem ja samm kindlam.

Koer: Ehce! Enne töö ja siis tasu!

Karu: Muudkui teele asu! Mõn.

Päkapikud: (nacravad) Oi nüüd on kiire! (kell lööb Jõuluvana juures)

Kass ja koer hüüavad: Jõuluvana on juba minemas!

(karul on kole kiire: "Kus kelk, kus kingikott, siin pole enam aega viita")

(Kõik jooksevad laiali. Kõige viimaseks karu, kes on teinud paar ringi koha peal ja järele vaadanud kuhu keegi kadus. Viimaks jookseb ka ise välja.)

(Muusika saatel keerlevad lume helbed, tulevad jänesed, kass ja koer ja päkapikud. Kell lööb. Uks läheb lahti ja Jõuluvana astub lävele. Päkapikud laulavad: "Oh tere tuhat korda tere, kallid Jõuluvanake. Sind tervitab me laulu hää, me laulu hää. Kõneldes: Häid jõulu pühi!

Jõuluvana: Ja, ja, nüüd on siis see kaua oodatud jõuluõhtu saabunud.

Päkapikud: Nüüd oodatakse Jõuluvana igas majas suure põnevusega.

Jõuluvana: Ja! Kõigile tuleb jõulurõõmu viia. (kellad) Kuulake, jõulukellad kajavad.

Päkapikud: Nüüd jõuluõhtu saabund ja tehtud meie töö, vaid Jõulutaadil algab tee ja pakid valmis reel. Head teed me sulle soovime. Head teed, Head teed, head teed! (kurmardus)
(kostub viis ja kõlinad "üle sahisema lume" 1 salm. Karu tuleb pakikelguga)

Jõuluvana: Vaata see oli alles üllatus! Hakkame siis sarruma!
(Läbi sahisema lume viisi saatel (võib ka lsulda) lahkub Jõuluvana ja karu. Päkapikud laulavad mõni takt tipp, tapp, ühes kassi, koera ja jänesega ja kaovad. Lava pimeneb, maja kaob. Täiskasv. koor oreli saatel ja kiriku kellade helinal laulavad Tasa, tasa jõulukellad kajavad. Väike ingel tuleb küünla-ga ja süütab kuuskesed.

Kui eesriie uuesti avaneb, istub ahv nukuga ühe kuuse juures.